

на този музикантъ е свързано съ движенията на разумната природа. Всѣки неговъ тонъ, всѣко движение изразява известна идея. Всѣко нѣщо, което събужда нѣкаква идея въ човѣка, е живо. Запримѣрь, щомъ видите единъ портокалъ, въ ума ви веднага се ражда нѣкаква идея: да го посадите, или да изстискате сока му. Каквото да направите съ портокала, все ще придобиете нѣщо. Ако изпиете сока на портокала, ще имате единъ резултатъ; ако посадите портокала, ще имате другъ резултатъ. Ценни сж резултатитѣ, ако въ тѣхъ има движение. Дето има движение, тамъ всѣкога има растене.

Следователно, и животътъ, като движение, е подложенъ на растене. Растенето пъкъ се подържа отъ идеитѣ, били тѣ умствени или сърдечни. Умственитѣ идеи иматъ отношение къмъ мислитѣ на човѣка, а сърдечнитѣ — къмъ чувствата му. Дето има чувства, тамъ има религия. Религията, въ тѣсенъ смисълъ на думата, е свързана съ чувствата. Обаче, ако умътъ не взима участие въ религията, човѣкъ е изложенъ на голѣми опасности. Остане ли само съ чувствата си, човѣкъ изпада въ гжста срѣда, въ тежка атмосфера, която причинява болезнени състояния. Голѣми промѣни, добри и лоши, ставатъ съ човѣка, когато влѣзе въ духовния свѣтъ. Физическиятъ и духовниятъ свѣтъ сж противоположни единъ на другъ. Докато се нагоди къмъ условията на духовния свѣтъ, човѣкъ минава презъ голѣми изпитания. Той